

Svar:

Rettes der angreb mod personer med de i spørgsmålet nævnte midler, vil forholdet formentlig i almindelighed være omfattet af straffelovens § 237 om forsætligt manddrab, eventuelt jf. § 21 om forsøg. Det bemærkes i den forbindelse, at drabsforsæt ikke kun foreligger i tilfælde, hvor gerningsmanden har til hensigt at dræbe, men også i tilfælde, hvor gerningsmanden anser det for en overvejende sandsynlig følge af sin handling, at en anden vil dø.

Foreligger der ikke drabsforsæt, vil forholdet kunne være omfattet af bestemmelsen i straffelovens § 183. Efter denne bestemmelse straffes den, der med forsæt til skade på andres person eller formue forvolder sprængning m.v. med fængsel indtil 12 år.

Foretages en af de nævnte handlinger under de i § 180 angivne omstændigheder (dvs. under omstændigheder, hvor gerningsmanden indser, at andres liv derved udsættes for overhængende fare, eller det sker med forsæt til at volde omfattende ødelæggelse af fremmed ejendom m.v.), er straffen fængsel indtil på livstid, jf. straffelovens § 183, stk. 2.

Af andre bestemmelser kan nævnes § 245 og § 246 om legemsangreb og § 252 om farefremkaldelse, der har en strafferamme på op til henholdsvis 4, 8 og 4 års fængsel.

Spørgsmål nr. 86:

I forbindelse med fortolkning af lovforslaget har det flere gange været fremført, at man specielt tænker på at anvende loven i tæt bebyggede områder. Det bedes derfor oplyst, hvad »tæt bebygget« område er, og hvor langt en rockerborg f.eks. skal ligge fra en børnehave, for at loven ikke kan anvendes.

Svar:

Efter lovforslaget er det en betingelse for nedlæggelse af forbud, at der er (betydelig) risiko for angreb, der vil være til fare for personer, der bor eller befinder sig i nærheden af den pågældende ejendom.

I bemærkningerne til § 1, stk. 1, er det bl.a. anført, at det i vurderingen af, om farebetingelsen er opfyldt, må indgå, hvor tæt bebygget det pågældende område er. Det er videre anført, at »er der f.eks. tale om en afsides beliggende ejendom, vil betingelserne for at nedlægge et forbud ikke være opfyldt«.

Spørgsmålet om, hvorvidt et muligt angreb vil være til fare for udenforstående, vil således bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, hvori der bl.a. må tages hensyn til afstanden til naboejendomme. Forbud vil således – når de øvrige betingelser herfor er opfyldt – kunne nedlægges mod ophold i en rockerborg, der er beliggende i en landsby.

Er rockerborgen derimod f.eks. indrettet i en nedlagt landbrugsejendom på åben mark i stor afstand fra naboejendomme, vil betingelsen om, at et muligt angreb vil være til fare for udenforstående, ikke være opfyldt.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 57.

Spørgsmål nr. 92:

Kan man efter lovforslaget holde nysgerrige væk fra de pågældende bygninger?

Svar:

Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at det ønskes oplyst, om lovforslagets § 1, stk. 1, om individuelle forbud kan anvendes i forhold til personer uden tilhørsforhold til rockermiljøet, idet et forbud efter stk. 2 også vil omfatte »nysgerrige«.

Det kan i den anledning oplyses, at forslaget § 1, stk. 1, kun kan anvendes over for personer, der er medlem af en rockergruppe, eller som har tilknytning til en sådan gruppe. Andre personer, herunder de i spørgsmålet nævnte, vil ikke kunne meddeles individuelle forbud.

At der ikke er nedlagt forbud over for disse andre personer, betyder imidlertid ikke, at de pågældende herefter frit har adgang til ejendommen. Efter straffelovens § 264 straffes bl.a. den, der uberettiget skaffer sig adgang til fremmed hus eller andet ikke frit tilgængeligt sted.

Spørgsmål nr. 93:

Kan man efter lovforslaget holde ustraffede journalister væk fra de pågældende huse?

Svar:

Såfremt der med spørgsmålet sigtes til personer, der ikke har tilknytning til rockermiljøet, henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 92.

Spørgsmål nr. 96:

Vil ministeren forklare, hvorfor det ikke af lovteksten fremgår, at begge rivaliserende grupper skal være kriminelle?